

Dešimtinės pesai

Alanas Aivanas Rujizas Ontiverosas

(Paremta tikra istorija)

Sofija pabudo anksti. Ši diena buvo labai ypatinga. Ji pardavinės limonadą per savo tetos ir dėdės sendaikčių išpardavimą kieme. Mama jai pagamino didžiulį qsoť limonado.

Sofija parašė skelbimą. Oranžinėmis ir geltonomis raidėmis ji užrašė „Limonadas“. Ji priklijavo

skelbimą prie mažo stalelio. Tada ji atsėdo laukti.

Netrukus atėjo vienas vyriškis. Jis paprašė: „Ar galėtumėte man duoti vieną stiklinę limonado?“ Jis įmetė keletą pesų į jos stiklainį.

„Žinoma!“ – pasakė Sofija. Ji įpylė jam stiklinę limonado.

Po truputį žmonės ateidavo pasižvalgyti po tą sendaikčių išpardavimą. Ir po truputį jie pirko skanų limonadą. Rytas praėjo džiaugsmingai. Netrukus visas limonadas baigėsi.

Sofija pakratė stiklainį. Pesai subarškėjo. Ji gavo jų tiek daug!

„Šauniai padirbėjai!“ – pasakė tėtis.

Sofija dar niekada neturėjo tiek daug pinigų. „Aš nusipirksiu jo jo!“

KONSTANSOS BASALIZO ILLUSTRACIJOS

Tėtis nusišypsojo. „Ar žinai, ką mudu su mama darome, kai uždirbame pinigų?“

Sofija pakratė galvą.

„Mes sumokame dešimtinę, – pasakė tėtis. – Mums viską davė Dangiškasis Tėvas. Jis prašo, kad mes truputį Jam atiduotume atgal. Mokame dešimtinę, nes mylime Jį.“

Sofija nusišypsojo. Ji norėjo parodyti Dangiškajam Tėvui, kad ir ji myli Jį.

Tėtis padėjo Sofijai suskaičiuoti jos pesus. Kai tik suskaičiuodavo iki 10, ji vieną pesą įdėdavo į voką. Tėtis padėjo jai ant mažo balto popierėlio užrašyti skaičius. Tą popierėlį jie įdėjo į voką su pesais. Tada jie užklįjavo voką. Rytoj bažnyčioje Sofija jį atiduos vyskupui.

„Kaip jautiesi?“ – tėtis paklausė Sofijos.

„Esu tokia laiminga! Ir vis dar turiu pinigų nusipirkti jo jo.“ Ji pajuto, kad Dangiškasis Tėvas patenkintas jos pasirinkimu. ●

Autorius gyvena Čihuahua, Meksikoje.